

Sygn. akt OS 6/2020

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec

Sędziowie: r.pr. Ewa Piórecka - sprawozdawca

r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant: aplikant radcowski – Magdalena Piekarczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi radcy prawnego (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia z uwagi na upływ 3- letniego terminu na wszczęcie dochodzenia w sprawie

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 i 11 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia z uwagi na przyjęcie, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego oraz zaistnienie przedawnienia ścigania.

Przewodniczący:

Paweł Strzelec

Członkowie:

Ewa Piórecka

Piotr Fałdyga

Uzasadnienie

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zawiadomienie radcy prawnego (...), wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych we (...), o konieczności wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (...). W piśmie niniejszym radca prawny (...) zawiadamia, iż zaistniały przesłanki do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnej (...) z powodu naruszenia przepisów Kodeksu Etyki Zawodowej w szczególności art. 7 ust. 3 i in. w zw. z art. 64 ust. 1 i art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych.

Skarżąca uzasadnia swoje żądania tym, że radca prawny (...) złożyła w Sądzie Okręgowym we (...) I Wydziale Cywilnym przeciwko niej dwa pozwu o zapłatę. Pozwami z dnia (...)r. doręczonymi Skarżącej w dniu (...)r. w imieniu (...) zażądała zapłaty od Skarżącej radcy prawnej (...) kwoty (...) zł. z odsetkami oraz w imieniu (...) radca prawny (...) zażądała od Skarżącej kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia (...)r. W powyższych pozwach radca prawny (...) wskazywała na nierozliczenie radcy prawnego (...) na rzecz (...) i (...) wynikającej z prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w (...) I Wydziału Cywilnego z dnia (...)r. o sygn. akt I C (...).

Skarżąca podkreśliła, że radca prawny (...) przed wytoczeniem powództwa przeciwko niej nie podjęła próby polubownego załatwienia tych spraw z nią, jak również za pośrednictwem Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych we (...), a także nie wystosowała wezwania do dobrowolnej zapłaty.

Skarżąca zarzuca, iż pomimo posiadania tytułu wykonawczego od (...)r., to radca prawny (...) zawarła ugodę z (...) w (...) i uzyskała środki w oparciu o w/w tytuł wykonawczy, czyli po upływie (...) miesięcy, co doprowadziło do naliczenia ogromnej sumy z tytułu odsetek za opóźnienie.

Skarżąca podnosi, że radca prawny swoim nierzetelnym działaniem doprowadziła do obciążenie jej kosztami postępowania w sprawie cywilnej za obie instancje na podstawie postanowienia Sądu Apelacyjnego we (...) z dnia (...)r. o sygn. akt I Aca (...).

Jednocześnie Skarżąca stwierdza, że radca prawny (...) prowadząc rokowania z (...) w (...), nie poinformowała i nie skontaktowała się z nowym pełnomocnikiem procesowym adwokatem (...).

W odpowiedzi na zawiadomienie o konieczności wszczęcia postępowania, radca prawny (...) stwierdza, że nie naruszyła dyspozycji z żadnego przepisu wskazanego przez zawiadamiającą i zarzuty Skarżącej (...) są bezpodstawne.

Radca prawny (...) podkreśliła, że złożyła pozwu przeciwko Skarżącej (...) o zapłatę kwoty, które powinny być przekazane przez Skarżącą Pani (...) i (...). Działała na podstawie pełnomocnictwa ogólnego, które upoważniało ją również do odbioru kwot należnych (...) i (...) od wszelkich dłużników. Wykonywała wszystkie czynności na rzecz interesu swoich mocodawców. Podniosła również, że gdyby radca prawny (...) rozliczyła się z klientami w (...)r., to nie byłaby stroną postępowania cywilnego i karnego przeciwko jej osobie. Ponadto, gdyby Skarżąca dobrowolnie w (...)r. zapłaciła pieniądze na rzecz (...) i (...) nie kierowałiby pozwu o zapłatę.

Radca prawny (...) wyjaśniła, że podobną kwotę, którą uzyskała od (...). w (...), Sąd Okręgowy we (...) w sprawie o sygn. I C (...) zasądził na rzecz (...) i (...) wraz z odsetkami i kosztami postępowania od radcy prawnego (...). W interesie klientów było zaspokojenie ich należności w sposób dobrowolny od pewnego i wypłacalnego dłużnika, niż czekać kolejne lata i kierować prawdopodobnie wnioski egzekucyjne przeciwko (...). Koszty zaś zastępstwa procesowego są zasądzone na rzecz powodów, a nie na rzecz pełnomocników i to umowa między stronami reguluje te kwestie.

Ponadto radca prawny (...) zaznaczyła, że to nowy pełnomocnik adwokat (...) winien się z nią skontaktować i poinformować o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko (...), po ich dobrowolnej spłacie, czym naraził klientów na koszty egzekucyjne.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postanowieniem z dnia (...)r. o sygn. akt RD – (...) na podstawie art. 305 § 1 oraz art 17 § 1 pkt 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2018r., poz. 1987) w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 2115) odmówił wszczęcia dochodzenia z uwagi na upływ 3 letniego terminu na wszczęcie dochodzenia w sprawie tj. na podstawie art.17 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu postanowienia powołał art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych zgodnie z brzmieniem którego, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. Wnoszone przez radcę prawnego (...) pozwy przeciwko Skarżącej radcy prawnego (...) nosiły datę (...)r., a więc możliwość wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie upłynęła bezpowrotnie z upływem trzech lat licząc od tej daty.

Odnosnie zaś osoby adwokata (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zajął stanowisko, w prawomocnym już postanowieniu z dnia (...)r., w którym odmówił wszczęcia dochodzenia z wniosku adwokata.

Na niniejsze postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Skarżąca w przypisanym terminie wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zażalenie z dnia (...)r. Skarżąca, zaskarżając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zarzuca naruszenie przepisu art.70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych poprzez niewłaściwą interpretację i nie uwzględnienie

karalności czynów popełnionych przez radcę prawnego (...) polegających na:

- nieuprawnionym prowadzeniu we wrześniu i październiku (...)r. rokowań w sprawie należności z tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego I Wydziału Cywilnego z dnia (...)r. o sygn. akt I C (...), której klauzulę wykonalności radca prawny (...) posiadała od dnia (...)r. oraz wobec rozwiązania pełnomocnictwa z mocodawcą (...) i (...),
- nieuprawnionym zawarciem ugody i nieuprawnionym uzyskaniu w dniu (...)r. należności z wyroku Sądu Rejonowego o sygn. akt I C (...) z dnia (...)r. pomimo braku umocowania w sprawie i działania przez innego pełnomocnika mec. (...) od dnia (...)r.
- nieuprawnionym doprowadzenie do naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie, na szkodę Skarżącej z wyroku Sądu z dnia (...)r. o sygn. akt I C (...), tj. za dodatkowe (...) miesiące, liczonych od dnia (...)r. do dnia (...)r. (od dnia posiadania przez radcę prawnego (...) klauzuli wykonalności, aż do dnia nieuprawnionego uzyskania środków pieniężnych od (...)),
- nieuprawnionym pobraniu w dniu (...)r. kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych w wyroku Sądu Rejonowego I Wydziału Cywilnego z dnia (...)r. o sygn. akt I C (...) wobec zrealizowania na rzecz Skarżącej i tym samym doprowadzeniu do dwukrotnej wypłaty tych kosztów przez (...).

Zdaniem Skarżącej, powyższe działania radcy prawnego (...) stanowią naruszenie art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych oraz zasad Kodeksu Etyki Zawodowej, które Rzecznik Dyscyplinarny bezzasadnie pominął w zaskarżonym postanowieniu.

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
zważył, co następuje:**

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o niebudzący zastrzeżeń zebrany materiał dowodowy.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego

zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu jednej spośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych, a także czy nie nastąpiło przedawnienie karalności czynów dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpatrując zarzuty zawarte w odwołaniu uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie, postanowieniem z dnia (...)r. o sygn. akt RD-(...), odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi radcy prawnego (...) na postępowanie radcy prawnego (...) z uwagi na upływ 3 letniego terminu na wszczęcie dochodzenia. Pozwy sporządzone przez radcę prawnego (...) przeciwko Skarżącej nosiły datę (...)r., a zawiadomienie o konieczności wszczęcia postępowania dyscyplinarnego datowane (...)r. wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dnia (...)r. Zgodnie więc z art. 70 ustawy o radcach prawnych przedawnienie karalności jest zatem przeszkodą procesową w prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego. Nie można więc wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeśli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły 3 lata.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego postanowienie odmawiające wszczęcie postępowania czy też postanowienie umarzające postępowanie powinno z reguły zawierać ustalenia świadczące o popełnieniu takiego przewinienia, albo co najmniej przytaczać okoliczności uprawdopodobniające jego dokonanie. Nie będzie to jednak możliwe między innymi w przypadku odmowy wszczęcia postępowania z powodów określonych w art. 17 § 1 pkt 5-11 k.p.k. W sytuacji stwierdzenia już na wstępie wymienionych w tym przepisie przeszkód (w tym przypadku przedawnienia karalności), niemożliwe jest wszczęcie postępowania, bo zakazuje tego dyspozycja art. 17 § 1 in. princ. k.p.k. W związku z tym, organa ścigania z uwagi na upływ terminu przedawnienia karalności odstępują od badania okoliczności tych czynów, co do których odmówiono wszczęcia postępowania (wyrok S.N. z dnia 03.09.2004r. SDI 29/04, postanowienie S.N. z dnia 05.12.2012r. III KO 28/12, postanowienie S.N. z dnia 16.01.2018r. V KO 83/17).

W tych warunkach, z zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia, nie powinno nawet wynikać czy stwierdzono, czy też nie stwierdzono popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Analizując zażalenie radcy prawnego (...) na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstawy do uchylenia niniejszego postanowienia albowiem zarzuty stawiane radcy prawnemu (...) nie zasługują na

uwzględnienie.

Odnośnie zarzutu nieuprawnionego zawarcia ugody przez radcę prawnego (...) z (...) pomimo pełnomocnictwa mec. (...), w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dokumentu wskazującego na to, iż radca prawny (...) zawarła taką ugodę z (...). w (...). Dołączone przez Skarżącą dokumenty w sprawie, w szczególności potwierdzenia realizacji przelewów z dnia (...)r., wskazują, że podstawą zapłaty wymaganych należności (...) w (...) jest wyrok o sygn. akt I C (...), nie zaś ugoda jak sugeruje Skarżąca.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości wyjaśnienia radcy prawnego (...). Niewątpliwie należy stwierdzić, że radca prawny działała w interesie i dla dobra swoich mocodawców w ramach obowiązujących przepisów. Radca prawny zobowiązany jest do świadczenia w sposób profesjonalny, skutecznej pomocy prawnej, w interesie reprezentowanego klienta. W wyroku z dnia (...)r. w sprawie I CSK (...) Sąd Najwyższy uznał, że profesjonalizm pełnomocnika ma się objawiać w dbałości o prowadzenie procesu z wykorzystaniem wszystkich dopuszczalnych prawem możliwości zapewniających mocodawcy uzyskanie przez niego korzystnego rozstrzygnięcia. Zarzuty stawiane radcy prawnemu (...) na działania, które skutkowały odzyskaniem zasądzonych od Skarżącej należności są więc chybione.

Podnoszone przez Skarżącą, zarzuty dotyczące pozyskania środków pieniężnych, naliczenia odsetek, czy też pobrania kosztów zastępstwa procesowego znajdują się poza kognicją organów dyscyplinarnych samorządu radcowskiego i wynikają wprost ze stosowanych przepisów i prawomocnych rozstrzygnięć przez sądy powszechne. Na marginesie jednak należy zaznaczyć, iż w rozpatrywanej sprawie wysokość odsetek i koszty procesowe były następstwem nie wykonania przez Skarżącą zobowiązań wynikających z wyroku Sądu Rejonowego w (...) I Wydziału Cywilnego z dnia (...)r. o sygn. akt I C (...).

Zarzut dotyczący udziału w sprawie adwokata (...) nie dotyczy Skarżącej i był już przedmiotem rozpoznania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego zakończonej prawomocnym postanowieniem o sygn. akt RD – (...) z dnia (...)r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych nadto stwierdza, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o sygn. akt RD – (...) z dnia (...)r. zawiera wszystkie elementy wymagane art. 94 § 1 k.p.k. Osoba wydająca niniejsze postanowienie oznaczona jest w komparycji postanowienia. Podnoszona przez Skarżącą uwaga w tym zakresie jest bezzasadna.

Zebrany materiał dowodowy w sprawie wskazuje, iż nie istnieją obiektywne podstawy do wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi radcy prawnego (...) na

postępowanie radcy prawnego (...). W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, że radca prawny (...) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, że naruszyła obowiązujące przepisy, w tym ustawę o radcach prawnych czy też normy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

POUCZENIE:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 75).

Przewodniczący

Paweł Strzelec

Sędzia

Ewa Piórecka

Piotr Fałdyga